

[Carlsen-Skiødt.]

har ogsaa understreget dette i sin Fremsettelsestale og har ment, at Hensynet til Helligdagen krævede ikke mere, end at Folkekirken og de anerkendte Trossamfund kan holde deres Gudstjeneste uforstyrret. Men hertil behøves der ikke en Helligdagslov, da Grundloven giver Befolkningen Forsamlingsfrihed, og dette gælder selvfølgelig ikke blot Folkekirken og de anerkendte Trossamfund, men alle andre Trossamfund og for øvrigt enhver, der ønsker at holde Møde, enten det er Søndag eller Søndag; og er det ikke Politiets Pligt at sørge for, at saadanne Forsamlinger ikke forstyrres eller Tilhørerne forulempes? Nej, for den Sags Skyld er en Helligdagslov ganske overflødig.

Nu ser jeg vel, at § 1 forbyder som hidtil paa Helligdagene alle Beskæftigelser, der uden for Huset ved den Maade, hvorpaa de udføres, vilde foraarsage Larm, hvorved Helligdagens Fred forstyrres. Dette Forbud forekommer mig for det første uklart, naar det ellers er tilladt hele Søndagen i Henhold til § 5, blot det ikke forstyrrer Gudstjenesten, at foretage alt muligt. Men det forekommer mig tillige at være meningsløst, at Beskæftigelse i eller uden for Bygning er forbudt, hvis den foraarsager Larm, naar det i § 5 bliver tilladt at afholde støjende Øvelser og foretage Væddeløb og Klapjagt, og som bekendt plejer de sidste ikke at være helt lydløse.

Ligeledes ophæves det nuværende Forbud mod Afholdelse af støjende Drikkelag paa offentlige Beværtningssteder, hvorved de omboendes Søndagsfred forstyrres. Dette er ogsaa blevet paatalt af andre Talere i Dag, og jeg slutter mig til denne Paatale. Der er ogsaa andre Borgeres Søndagsstilhed, som Lovgivningsmagten bør tage Hensyn til.

Hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, kan man altsaa under Lovens Beskyttelse afholde støjende Øvelser, Klapjagter, støjende Drikkelag og offentlige Forlystelser af enhver Art, naar man blot ikke forstyrrer Gudstjenesten i Kirkerne, hvorimod selve Helligdagsfreden godt maa forstyrres. Derimod kan Borgerne straffes med Bøder fra 10 Kr. og ubegrænset opad, hvis de i deres Hjem beskæftiger sig med Arbejder, der foraarsager nogen Larm, selv om det foregaar mange Kilometer borte fra et Sted, hvor der holdes Gudstjeneste; thi her er der noget, der kaldes Helligdagens Fred, mærkeligt nok, som ikke maa forstyrres.

Det forbydes ogsaa at afholde kommunale Møder, hvis de ikke er særlig paa-trængende. Nu ved jeg ikke, om kommunale Møder plejer i al Almindelighed at være støjende; det kan naturligvis ske. Det er ligeledes forbudt at køre igennem en Købstad efter Kl. 10 med en Arbejdsvogn. Men støjende og larmende Drikkelag paa en Beværtning er tilladt, hvis det ikke udtrykkeligt er forbudt i en Politivedtægt; men dette kommer ikke os ved, det er os, der lovgiver her i Rigsdagen, og os, der faar Ansvaret i første Linie. Ligeledes er Motorvæddeløb tilladt. De kan foregaa med fuldt Drøn gennem Købstadens Gader, der, hvor Bønder eller Vognmænd ikke maa køre med Arbejdsvogne!

Det, jeg nu har sagt, drejer sig om Helligdagsfreden i al Almindelighed, men saa kommer jeg til den særlige Fred paa Kirkens store Festedage. I Øjeblikket er det saaledes, at vi har fem saakaldte Højhelligdage: Første Juledag, Første Paaskedag, Første Pinsedag, Skærtorsdag og Langfredag. Disse Dages Særstilling skal efter Forslaget bortfalde. Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister har stillet et saadant Forslag, og jeg tror, der er mange her i vort Land, der vil være bedrøvet derover. I den Aarrække, jeg har været her i Rigsdagen, og det er jo snart ikke saa faa Aar, har jeg flere Gange lagt Mærke til, at den højtærede Justitsminister har haft, hvad man plejer at kalde Hjertet paa det rette Sted, men jeg synes, at ved dette Forslag har Ministeren ligesom lukket Døren ind til Hjertet og udelukkende ladet andre Hensyn raade. Hvis denne Del af Forslaget vedtages, vil det vække Bedrøvelse i vide Kredse, det er jeg ikke i Tvivl om, og foreløbig vil jeg ogsaa tvivle om, at Lovforslaget kan gennemføres.

Medens Forlystelser m. m. Aftenen før Helligdage nu ikke maa vare længere end til Midnat, kan de efter Forslaget fortsættes ud over Midnat. Dette er en ret interessant Bestemmelse. Foruden alle de andre Angreb paa den nuværende Helligdagsfred vil man ogsaa gøre Helligdagene kortere end almindelige Dage. De maa ikke saadan som andre Dage begynde ved Midnat, de maa ikke have 24 Timer, det gælder om at faa dem saa korte som muligt. Man kan næsten ikke lade være med at sige, at man benytter alle Veje for at naa et daarligt Maal.

Den her sidst omtalte Ændring er et Ønske fra „Den personlige Friheds Værn“, tiltraadt bl. a. af „Centralforeningen af Hotel-